Ἀθῆνα τῇ 10. 96? 1829.

Ἀγαπητέ Ἀδελφέ!

Δύο φορές μὲ τὸν Ζαχαριάδη σοῦ ἔγραψα ἀλλ' ἀνωφελῶς σὲ δὲν ἔλαβες τ' ἄνομά σου τοῦτο γιατί μαζί μας ἔχει ἀφήσει ἐκεῖνα φλάσκα ἐκεῖνα ἤθελε σοῦ γράψει ἀλλὰ λέει ἐν λειποθυμήματος, ὅτι δὲν μπορεῖ ἐπειδὴ τὰ σοῦ στὴν τῆς Δεκεμβρ. καὶ τώρα ἀκόμη τὰ ἴδια σκόπια τὰ ἴδια αὐτὰ κακάρια τὰ πλέκει-γιὰ τοῦτο δὲ ὁ κυρ. Δίνος τ' ἄλλο ἀπόρα σὲ γράφει τὰ αὐτὰ σκεφτικοῦ τ' τὰ ἴδια ἐγὼ τὸ πόνο μέσα σχεδὸν νὰ ἐκτελεσθῶ - ἐμεῖς μόνον νὰ σὲ δὲν ἀν ἤτον πλουσίας καὶ ἤξερε τ' ὄφελος τὸ σοῦ δὲν μόνον νοστ - κακὲς σὲ σφαγὴ καὶ μοιάζει τῆς μάρτυς τ' τῆς χριστέρας τ' πλεονεκτεῖ

Σοῦ ἐκφράζει κυρ. Ἀθανάσιος σὲ ἀγάπη δεξιά τὰ τ' σὲ σφαγὴ καὶ σὲ ἐκφράζει τὰ ἴδια

ὁ ἀδελφός σου

Α. Μιαλής

Ἀγαπητὲ μου ἀδελφὲ Μιχ. Μιαλῆ
Ἐστάλη τὸ γράμμα αὐτὸ μὲ τὸν Ζαχαριάδη